

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 24. července 2024 odvolání obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] nar. [REDAKCE] [REDAKCE] v [REDAKCE] a odvolání poškozeného A [REDAKCE] s.r.o., IČ: [REDAKCE], podaná proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 24. listopadu 2023, č.j. 34 T 7/2023-1538, a rozhodl

takto:

Podle § 256 tr. ř. se odvolání obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] i odvolání poškozeného A [REDAKCE] s.r.o. zamítají.

Odůvodnění:

Napadený rozsudek

1. Rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 24. 11. 2023, č.j. 34 T 7/2023-1538 byl obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] uznán vinným přečinem zneužití postavení v obchodním styku podle § 255a odst. 1 trestního zákoníku, kterého se podle zjištění soudu prvního stupně dopustil tím, že v době nejméně od září 2017 do listopadu 2017 v [REDAKCE] okr. [REDAKCE] v [REDAKCE] okr. [REDAKCE], a případně i na jiných místech [REDAKCE] kraje, jako zaměstnanec na pozici [REDAKCE] obchodní společnosti A [REDAKCE] s.r.o., IČ: [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE], jejímž předmětem činnosti zapsaným v obchodním rejstříku byla „projektová činnost v investiční výstavbě“ a „provádění staveb včetně jejich změn, udržovacích prací na nich a jejich odstraňování v rozsahu zákona č. 360/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů“, a zároveň jako odpovědný zástupce podle § 11 zákona č. 455/1991 Sb., živnostenského zákona, a osoba fakticky se podílející na obchodním vedení, obchodní činnosti a běžné provozní činnosti obchodní společnosti E [REDAKCE] s.r.o., IČ: [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE] [REDAKCE], jejímž předmětem činnosti zapsaným v obchodním rejstříku byla „projektová činnost ve výstavbě“ a „provádění staveb, jejich změn a odstraňování“, poté, co jménem těchto obchodních společností přijal poptávku od obchodní společnosti P [REDAKCE] a. s., IČ: [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE], [REDAKCE], na vybudování kanalizace a kanalizačních přípojek na zakázce „Kanalizace [REDAKCE] III. etapa a Kanalizační přípojka III. etapa“ (dále též jen „zakázka“), odeslanou z e-mailové adresy [REDAKCE] která byla dne 19. 9. 2017 doručena na obžalovaným v té době užívané e-mailové adresy [REDAKCE] a [REDAKCE], obžalovaný s cílem v rámci tohoto poptávkového řízení upřednostnit obchodní společnost E [REDAKCE] s.r.o. před obchodní společností A [REDAKCE] s.r.o., a tím obchodní společnosti E [REDAKCE] s.r.o. opatřit majetkový prospěch na úkor obchodní společnosti A [REDAKCE] s.r.o., zpracoval rozdílné cenové nabídky k poptávaným stavebním pracím, které pak předal zástupci obchodní společnosti P [REDAKCE] a.s. a to tak, že nejprve elektronickou cestou dne 22. 9. 2017 zaslal jménem obchodní společnosti E [REDAKCE] s.r.o. cenovou nabídku na výstavbu splaškové kanalizace - stoky ve výši 2.862.134,35 Kč bez DPH a na výstavbu kanalizační přípojky ve výši 1.357.045,82 Kč bez DPH, dne 25. 9. 2017 zaslal

elektronickou cestou jménem obchodní společnosti A [redacted] s.r.o. cenovou nabídku na výstavbu kanalizační přípojky ve výši 1.385.829,33 Kč bez DPH, aniž by jménem této společnosti současně podal též cenovou nabídku na výstavbu splaškové kanalizace – stoky, dne 5. 10. 2017 zaslal elektronickou cestou jménem obchodní společnosti E [redacted] s.r.o. finální cenovou nabídku na kanalizační přípojky ve výši 1.219.221,59 Kč bez DPH, a přesně nezjištěného dne v období časově úzce souvisejícím s výše uvedenými daty předal [redacted] společnosti P [redacted] a.s. i další cenovou nabídku společnosti E [redacted] s.r.o. na výstavbu splaškové kanalizace – stoky a cenovou nabídku společnosti A [redacted] s.r.o. na výstavbu totožného díla v přesně nezjištěných výších, nicméně tak, že cena za totožné dílo stanovená v cenové nabídce společnosti A [redacted] s.r.o. byla pro zadavatele vyšší, kdy na základě těchto cenových nabídek obchodní společnost P [redacted] a.s. na podkladě objednávky číslo [redacted] ze dne 3. 11. 2017 objednala provedení shora uvedené stavební zakázky u obchodní společnosti E [redacted] s.r.o., načež obžalovaný téhož dne jménem obchodní společnosti E [redacted] s.r.o. prostřednictvím e-mailové adresy [redacted] tuto objednávku akceptoval, čímž jménem obchodní společnosti E [redacted] s.r.o. uzavřel s obchodní společností P [redacted] a.s. smlouvu o dílo, přičemž současně za tuto společnost akceptoval cenovou nabídku na výstavbu kanalizační přípojky ve výši 1.218.557,23 Kč a na výstavbu splaškové kanalizace – stok ve výši 2.607.615,53 Kč (z toho částka 8.621,15 Kč představovala náklady za kácení stromů), přičemž obžalovaný přesně nezjištěného dne před 18. 10. 2017 objednal jménem obchodní společnosti E [redacted] s.r.o., jakožto objednatelem, provedení části předmětné zakázky u obchodní společnosti A [redacted] s.r.o., jakožto zhotovitelem, a to konkrétně výstavbu splaškové kanalizace - stoky za cenu ve výši 2.338.870,86 Kč bez DPH (s výjimkou položky – kácení stromů), k čemuž následně této společnosti doložil písemnou objednávku datovanou dnem 27. 10. 2017, načež nejpozději dne 31. 10. 2017 jménem obchodní společnosti A [redacted] s.r.o., jako její [redacted] [redacted] tuto objednávku zároveň i akceptoval, a tím jménem obchodní společnosti A [redacted] s.r.o. uzavřel s obchodní společností E [redacted] s.r.o. smlouvu o dílo, když jako [redacted] [redacted] obchodní společnosti A [redacted] s.r.o. zaměstnancům této obchodní společnosti nařídil zahájení příslušných stavebních prací v rámci realizace uvedené stavební zakázky, jejíž samotnou realizaci pak také jako [redacted] [redacted] obchodní společnosti A [redacted] s.r.o. osobně řídil, přičemž zároveň skrytě jednal i za obchodní společnost E [redacted] s.r.o., to vše s cílem, aby se přímým formálním subdodavatelem obchodní společnosti P [redacted] a.s. při realizaci uvedené stavební zakázky stala obchodní společnost E [redacted] s.r.o., avšak současně aby samotné stavební práce na této zakázce jako subdodavatel obchodní společnosti E [redacted] s.r.o., a to s využitím svých vlastních výrobních prostředků a zaměstnanců, fakticky provedla obchodní společnost A [redacted] s.r.o. a aby obchodní společnost E [redacted] s.r.o., případně obžalovaný jako osoba fakticky ovládající tuto obchodní společnost uvedeným způsobem získali na úkor obchodní společnosti A [redacted] s.r.o. neoprávněný majetkový prospěch ve výši odpovídající rozdílu cenové objednávky od obchodní společnosti P [redacted] a.s. vůči obchodní společnosti E [redacted] s.r.o., ze dne 3. 11. 2017 a cenové objednávky od obchodní společnosti E [redacted] s.r.o. vůči obchodní společnosti A [redacted] s.r.o., datované dnem 27. 10. 2017, tedy neoprávněný majetkový prospěch ve výši nejméně 260.123,52 Kč.

2. Za to byl obžalovanému uložen podle § 255a odst. 1 trestního zákoníku trest odnětí svobody v trvání jednoho roku, který mu byl podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu tří roků. Podle § 67 odst. 1, § 68 odst. 1, 2 trestního zákoníku byl obžalovanému dále uložen peněžitý trest ve výši 100 denních sazeb, přičemž 1 denní sazba činí 3.000 Kč, tedy v celkové výši 300.000 Kč. Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku

byl obžalovanému uložen i trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkcí statutárního orgánu či člena statutárního orgánu, prokuristy a odpovědného zástupce podle § 11 zákona č. 455/1991 Sb., živnostenského zákona u obchodní korporace, jejímž předmětem podnikání je projektová činnost ve výstavbě a provádění staveb, jejich změn a odstraňování, a to na dobu tří roků.

3. V adhezním řízení rozhodl soud prvního stupně o uplatněném nároku poškozeného tak, že podle § 229 odst. 1 trestního řádu poškozenou obchodní společnost A [redacted] s.r.o., se sídlem [redacted], IČ: [redacted] odkázal s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podaná odvolání

4. Proti výše uvedenému rozsudku podali v zákonné lhůtě odvolání obžalovaný [redacted] [redacted] a poškozený A [redacted] s.r.o. Oba odvolatelé svá odvolání také řádně písemně zdůvodnili.
5. **Obžalovaný** soudu prvního stupně prostřednictvím obhájkyne vytýká podstatné vady řízení, které napadenému rozsudku předcházelo, nedostatečné zjištění jednání, které je mu kladeno za vinu, nevypořádání se se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí a v neposlední řadě i to, že uložený trest je nepřiměřeně přísný. Podle názoru obžalovaného především nebylo prokázáno, že to byl právě on, kdo uzavřel smlouvu mezi společnostmi E [redacted] s.r.o. a P [redacted] a.s. Uvedená smlouva byla podle nalézacího soudu uzavřena potvrzením objednávky ze dne 3. 11. 2017 prostřednictvím e-mailu společnosti E [redacted] s.r.o., ten však užívaly kromě obžalovaného a [redacted] [redacted] i jiné osoby a podle zásady in dubio pro reo tak nelze jednoznačně uzavřít, že akceptaci objednávky provedl právě obžalovaný. Obhajoba nerozporuje, že obžalovaný předával nabídky týkající se předmětné zakázky, avšak pouhé fyzické předání jakéhokoli podepsaného dokumentu neprokazuje, že předávající osoba je osobou smlouvu uzavírající. Smlouvu mezi P [redacted] a.s. a E [redacted] s.r.o. fakticky podepisoval předchozí [redacted] společnosti E [redacted] s.r.o., svědek [redacted] který tuto skutečnost ve své výpovědi také potvrdil. Obžalovaný dále vytýká nalézacímu soudu rozporuplné hodnocení výpovědi svědka [redacted] [redacted] který si nebyl jistý, kdo mu předal nabídku za společnost A [redacted] s.r.o. Podle obžalovaného tedy nebylo nade vší pochybnost prokázáno, že to byl právě on, kdo se společností P [redacted] a.s. uzavřel smlouvu, kdo akceptoval objednávku za společnost E [redacted] s.r.o. a kdo podal nabídku na obě části zakázky, tedy jak na stoky, tak na přípojky, jménem společnosti A [redacted] s.r.o. Dále není zřejmé, jakým způsobem měl obžalovaný uzavřít smlouvu mezi společnostmi E [redacted] s.r.o. a A [redacted] s.r.o. a neexistuje žádný důkaz o tom, že to byl obžalovaný, kdo u společnosti A [redacted] s.r.o. objednal dílo. V tomto směru se odkazuje na výpočet s „papírkem“, který však na rozdíl od soudu prvního stupně, jenž s ním pracuje jako s důkazem, považuje obžalovaný za pomocný výpočet policejního orgánu a navrhuje proto předvolat vyšetřující komisařku Mgr. [redacted] aby se k onomu papírku vyjádřila. Obžalovaný dále polemizuje s argumenty soudu prvního stupně, že svědek [redacted] měl být [redacted] společnosti E [redacted] s.r.o. pouze formálně. Skutečnost, že svědek [redacted] ve společnosti fyzicky pracoval, ani to, že potřeboval v začátku podnikání poradit, nic takového neprokazuje. Pokud jde o nedostatečné vybavení společnosti E [redacted] s.r.o. (pracovními silami, stroji a náradím), není to ve stavebnictví vůbec zarážející a je zcela běžné, že si taková společnost sjednává na některé práce subdodavatele.
6. Pokud jde o subjektivní stránku trestného činu, obžalovaný předkládal důkaz o tom, že společnost E [redacted] s.r.o. oslovila i jiného dodavatele, než jen A [redacted] s.r.o., a to již 5. 10. 2017, avšak tento jiný subjekt (svědek [redacted] [redacted] zakázku odmítl. Společnost E [redacted] s.r.o. tedy neměla zájem, aby předmětné práce prováděla výhradně společnost

A [redacted] s.r.o. Svědek [redacted] ostatně potvrdil, že společnost E [redacted] s.r.o. začala na zakázce pro společnost P [redacted] a.s. pracovat dříve, než se na místě objevily stroje společnosti A [redacted] s.r.o. Nálezací soud ovšem zamítl návrh obžalovaného na provedení důkazů, které by prokázaly, že v případě přípojek prováděli dílo jiní subdodavatelé (stavební deníky P [redacted] a.s. a M [redacted] s.r.o.). Nesprávný závěr soudu prvního stupně v tomto směru zřejmě vyplývá z nepřesné interpretace výpovědi svědka [redacted] který u hlavního líčení dne 10. 10. 2023 uvedl, že „...co si u nás P [redacted] a.s. objednal, to bylo překlopené na našeho subdodavatele“, když tuto formulaci soud prvního stupně převzal do rozsudku jako „překlopené na A [redacted] s.r.o.“ Podle obhajoby tedy abscentuje úmysl obžalovaného v tom smyslu, že veškeré práce pro E [redacted] s.r.o. měla provádět společnost A [redacted] s.r.o. Dále nebylo podle obžalovaného prokázáno, že by jednal v úmyslu opatřit někomu výhodu nebo prospěch na úkor jiného. Obžalovaný polemizuje s úvahou soudu prvního stupně o ceně 22.246 Kč za metr v objednávce od společnosti E [redacted] s.r.o. pro společnost A [redacted] s.r.o., kde nálezací soud dovodil, že se mělo jednat o zřejmou písařskou chybu, a správně zde mělo být pouze 2.246 Kč za metr. Důkazy je podle obžalovaného třeba vysvětlovat ve světle zásady in dubio pro reo, tj. ve prospěch obžalovaného, navíc s ohledem na to, že nabídka od společnosti E [redacted] s.r.o. byla společností A [redacted] s.r.o. přijata bez dalšího, nelze dovozovat, že částka 22.246 Kč byla chybná. Z těchto důvodů by nemohlo dojít k uzavření smlouvy na úkor, resp. v neprospěch A [redacted] s.r.o. Je totiž naprosto běžné, že by společnost E [redacted] s.r.o. měla společnosti A [redacted] s.r.o. zaplatit za provedení díla podstatně vyšší cenu, než jakou společnost E [redacted] s.r.o. měla dostat od společnosti P [redacted] a.s., pokud chtěla dostát svým závazkům a dostat se na vnitřní seznam společnosti P [redacted] a.s. pro případnou další spolupráci.

7. Vada řízení napadenému rozsudku předcházejícího spočívá v provádění důkazů v hlavním líčení v rozporu s trestním řádem. Obžalovaný požadoval doslovné čtení všech listinných důkazů, což je plně v souladu s ustanovením § 213 odst. 2 trestního řádu, a proto nemůže být tento jeho postoj vykládán v jeho neprospěch. Soud při provádění listinných důkazů ovšem opomenul číst i přílohy k e-mailům a řízení je tudíž stiženo podstatnou vadou. Odvolací soud by si měl proto opatřit zvukové záznamy z hlavního líčení, z nichž lze jednoznačně zjistit, že nebyly veškeré listiny čteny tak, jak obžalovaný požadoval. Dále soud prvního stupně zamítl důkazní návrh na výslech svědka [redacted] ml., jehož výpověď měla prokázat, že svědek [redacted] v inkriminované době [redacted] společnosti E [redacted] s.r.o., nebyl jen [redacted] formálním. Výpověď svědka [redacted] pak byla podle obžalovaného vadně hodnocena, když svědek se údajně s nikým ze společnosti E [redacted] s.r.o. neznal, nicméně provedená e-mailové korespondence ukazuje něco jiného a věrohodnost svědka je tak narušena, stejně jako výpověď svědka [redacted] ohledně stavebních deníků i toho, že obžalovaný dal tomuto svědkovi pokyn, aby si pracovníci A [redacted] s.r.o. zakrývali nápisy na oblečení, když přitom již na místě byly stroje s označením této společnosti a takový pokyn by byl tedy nelogický.
8. K uloženému trestu obžalovaný uvedl, že se jedná o trest nepřiměřeně přísný, zejména s ohledem na jeho dosavadní bezúhonnost a skutečnost, že trest zákazu činnosti prakticky znamená ztrátu jeho výdělku z podnikání, který je v zásadě jediným příjmem jeho rodiny. Soud prvního stupně rovněž při ukládání peněžitého trestu nezohlednil, že hodnota v rozsudku uvedené nemovitosti nezohledňuje fakt, že tato nemovitost je zatížena hypotékou. Na okraj pak obžalovaný zmiňuje, že společnost E [redacted] s.r.o. se snažila o mimosoudní vyřízení věci, ale ze strany společnosti A [redacted] s.r.o. jí k tomu nebyla poskytnuta součinnost.

9. Ze všech uvedených důvodů obžalovaný navrhuje, aby Vrchní soudu v Praze jako soud odvolací napadený rozsudek zrušil a zprostil jej obžaloby, případně aby věc vrátil Krajskému soudu v Plzni k doplnění dokazování a novému rozhodnutí.
10. Poškozená společnost A [REDACTED] s.r.o. prostřednictvím zmocněnce napadla řádně a včas podaným odvoláním výrok o náhradě škody, resp. výrok, jímž byla podle § 229 odst. 1 trestního řádu odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť je přesvědčena, že napadená část rozhodnutí je v rozporu se zákonem, když pro soudem prvního stupně zvolený postup nejsou dány podmínky. Nárok na náhradu škody měl být poškozené přiznán, neboť v trestním řízení byl dostatečně zjištěn skutkový stav přinejmenším ohledně způsobené škody ve výši 260.123,52 Kč. Škoda v uvedené výši, která měla být poškozené způsobena, představuje neoprávněný majetkový prospěch odpovídající rozdílu cenové objednávky od obchodní společnosti P [REDACTED] a.s. vůči obchodní společnosti E [REDACTED] s.r.o. ze dne 3. 11. 2017, a cenové objednávky od obchodní společnosti E [REDACTED] s.r.o. vůči poškozené, datované dnem 27. 10. 2017. V daném případě je výše škody součástí popisu skutku, uvedeného ve výroku napadeného rozsudku, kterým byl obžalovaný uznán vinným, a škoda v této výši nebyla dosud uhrazena. Podle poškozené jsou tedy splněny všechny podmínky, předpokládané ustanovením § 228 odst. 1 trestního řádu, přičemž neexistuje žádná zákonná překážka, která by bránila aplikaci tohoto ustanovení. Soud měl pro vyslovení povinnosti k náhradě škody dostatečný podklad a případné další dokazování ohledně výše způsobené škody by rozhodně podstatným způsobem trestní řízení neprotáhlo.
11. Kromě toho se poškozená domnívá, že výše škody je výrazně vyšší než částka uvedená ve výroku napadeného rozsudku a tuto považuje pouze za jednu z dílčích složek škody, kterou jí obžalovaný způsobil svým protiprávním jednáním. Celková škoda podle názoru poškozené činí 859.464,66 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 15 % ročně, jdoucím z částky 524.556 Kč od 1. 2. 2023 do zaplacení.
12. Tato celková škoda sestává ze skutečné škody ve výši 524.556 Kč, představující náklady, které poškozená vynaložila na vybudování kanalizace a kanalizačních přípojek na stavbě v době od 27. 10. 2017 do 24. 11. 2017 na základě objednávky obchodní společnosti E [REDACTED] s.r.o., za niž jednal obžalovaný, ze dne 27. 10. 2017, kterou akceptoval jménem poškozené rovněž obžalovaný a sám dal také pokyn zaměstnancům poškozené k zahájení a provedení prací. Tyto náklady byly vyúčtovány společnosti E [REDACTED] s.r.o. fakturou č. [REDACTED] ze dne 23. 1. 2018 na částku 158.390,51 Kč a fakturou č. [REDACTED] ze dne 30. 6. 2018 na částku 366.165,49 Kč.
13. Druhou složkou způsobené škody je ušlý zisk ve výši 268.744,66 Kč, představující neoprávněný majetkový prospěch, který získal obžalovaný jakožto skutečný majitel obchodní společnosti E [REDACTED] s.r.o. a osoba fakticky ovládající tuto společnost na úkor poškozené jednáním popsaným v obžalobě (když tato částka byla v napadeném rozsudku ponížena o částku 8.621,15 Kč za kácení stromů). Tento neoprávněný majetkový prospěch odpovídá rozdílu mezi cenou, uvedenou v cenové nabídce společnosti E [REDACTED] s.r.o. ze dne 3. 11. 2017 vůči společnosti P [REDACTED] a.s. a cenou, uvedenou v cenové nabídce poškozené ze dne 27. 10. 2017 vůči společnosti E [REDACTED] s.r.o. Podle názoru poškozené je tato složka škody zcela nezávislá na složce první, která podle závěrů krajského soudu nebyla přímo způsobena trestným činem, ale až jednáním časově následujícím po jeho spáchání. Ušlý zisk tedy představuje kladný rozdíl mezi částkami 2.598.994,38 Kč a 2.338.870,86 Kč, jehož by poškozená dosáhla od společnosti P [REDACTED] a.s. namísto společnosti E [REDACTED] s.r.o., jež byla pouze zbytečným mezičlánkem mezi poškozenou jakožto zhotovitelem díla a společností P [REDACTED] a.s. jakožto objednatelem, pokud by poškozená prováděla zakázku přímo pro společnost P [REDACTED] a.s.

14. Třetí složkou celkové škody je pak bezdůvodné obohacení na úkor poškozené ve výši 66.164 Kč, představující částku, kterou společnost P [REDACTED] a.s. zaplatila ve třech částech na účet společnosti E [REDACTED] s.r.o. za dílo, které fyzicky provedla poškozená, přičemž společnost E [REDACTED] s.r.o. si tuto částku ponechala a poškozené ji dosud nevydala.
15. Pokud by se však vrchní soud ztotožnil s názorem soudu nalézacího, že projednávaný trestný čin byl předčasně dokonáným trestným činem, který byl dokonán již samotným uzavřením smluv v neprospěch poškozené v úmyslu získat výhodu pro jiný konkurenční subjekt, pak nelze přehlédnout skutečnost, že samotným uzavřením smluv byla poškozené způsobena škoda přinejmenším ve formě ušlého zisku ve výši 260.123,52 Kč, tedy v částce, kterou soud prvního stupně pojal do výroku napadeného rozsudku. Z uvedených důvodů poškozená navrhuje, aby odvolací soud předmětný rozsudek v části napadené jejím odvoláním zrušil a poškozené nárok na náhradu způsobené škody přiznal.

Přezkumné řízení a rozhodnutí odvolacího soudu

16. Z podnětu podaných odvolání vrchní soud podle § 254 odst. 1 trestního řádu přezkoumal z hlediska vytýkaných vad zákonnost a odůvodněnost napadeného rozsudku i řízení, které mu předcházelo, nezjistil však namítaná ani jiná pochybení soudu prvního stupně, pro která by byl povinen do napadeného rozhodnutí zasáhnout.
17. Obžalovaný stručně řečeno rozsudku soudu prvního stupně vytýkal, že nalézací soud neprovedl všechny navrhované důkazy a neprovedl je způsobem, který mu trestní řád ukládá, důkazy, které měl k dispozici, pak nesprávně hodnotil a z těchto důvodů dospěl k nesprávným skutkovým závěrům o jednání obžalovaného z hlediska objektivního i subjektivního, přičemž za trestný čin, který v takto vadně zjištěném jednání spatřoval, uložil obžalovanému i nespravedlivý trest. Odvolatel se proto dožadoval provedení doplnění dokazování ve veřejném zasedání u odvolacího soudu a následně zproštění obžaloby, případně vrácení věci krajskému soudu k novému projednání a rozhodnutí.
18. Především je třeba uvést, že vrchní soud neshledal žádný důvod pro provádění důkazu zvukovým záznamem z hlavního líčení, z něhož měl zjistit, že nebyly veškeré listiny čteny tak, jak obžalovaný požadoval. Způsob provedení jednotlivých důkazů je patrný z protokolů o hlavním líčení a z nich je mimo jiné zřejmé také to, že soud prvního stupně vyhověl požadavku obžalovaného na doslovné čtení těch listinných důkazů, u nichž na postupu podle § 213 odst. 2 trestního řádu obžalovaný trval, s výjimkou opatření o povolení sledování osob a věcí na čl. 325 až 326 a čl. 348 až 349 spisu, z nichž byla přečtena pouze výroková část, nikoli odůvodnění, což je uvedeno i v protokolu o hlavním líčení s tím, že obžalovaný k provedeným důkazům neměl žádné vyjádření ve smyslu § 214 trestního řádu. Tento postup také krajský soud v napadeném rozsudku dostatečně vysvětlil, když uvedl, že důvodem provedení důkazu bylo v tomto případě posouzení zákonnosti sledování a období, po které bylo sledování prováděno. Pokud jde o čtení e-maily, ani k jejich provedení neměl obžalovaný připomínky, takže pokud nyní obhajoba namítá, že důkazy nebyly provedeny způsobem, jaký obžalovaný chtěl, protože k e-mailům nebyly čteny jejich přílohy, pak jde o námitku zcela nedůvodnou. Postupem krajského soudu rozhodně nebylo porušeno namítané ustanovení trestního řádu a v širším kontextu právo obžalovaného na spravedlivý proces.
19. Výtka proti provedení listinných důkazů se pak neobjevila ani v závěrečné řeči obhájkyne ani obžalovaného, obžalovaný naopak v závěrečné řeči uváděl, proč chtěl listinné důkazy číst a po jejich provedení na jejich obsah ve svém přednesu poukázal a o tom, že by mu krajský soud v něčem nevyhověl, se vůbec nezminil.

20. Ve způsobu provedení listinných důkazů soudem prvního stupně tedy neshledává vrchní soud žádné pochybení, námitku porušení trestního řádu a práva obžalovaného na spravedlivý proces považuje za nedůvodnou a přehrávání zvukových záznamů z hlavního líčení za nadbytečné. Poukazuje na důkazní návrhy obhajoby před ukončením dokazování, v nichž se požadavek na doslovné čtení dalších listinných důkazů již neobjevil. Obhajoba výslovně uvedla, že požaduje výslech osoby, která zapsala u společnosti A [redacted] s.r.o. objednávku do knihy zakázek, dále výslech svědka [redacted] ml., důkaz stavebními deníky společností P [redacted] a.s. a M [redacted] s.r.o., výslech svědka [redacted] a znalecký posudek k ohodnocení „standardní“ ceny zakázky. O těchto návrzích krajský soud rozhodl, a to tak, že je zamítl pro nadbytečnost, a své rozhodnutí řádně odůvodnil. Následně se vypořádal se zamítnutím těchto důkazních návrhů i v odůvodnění napadeného rozsudku. Nejedná se tedy o tzv. opomenuté důkazy, které by zakládaly nepřezkoumatelnost rozhodnutí. Potřebu provádět tyto důkazy, znovu navrhované i v odvolání obžalovaného, neshledal ani soud druhého stupně, a to v zásadě ze stejných důvodů, které již zmiňoval nalézací soud. Soud prvního stupně naopak vyhověl návrhu obhajoby na výslech svědka [redacted] a na provedení důkazu částí knihy zakázek společnosti A [redacted] s.r.o. z období bezprostředně předcházejícího zaevidování předmětné zakázky a rovněž období bezprostředně následujícího, nelze mít tudíž za to, že by k dokazování přistupoval jednostranně.
21. Soud provádějící dokazování nemá povinnost provést všechny důkazy, které byly některou z procesních stran navrženy. Důkazní návrhy nemusí akceptovat, pokud tvrzená skutečnost, k jejímuž ověření nebo vyvrácení je důkaz navrhován, nemá dostatečnou souvislost s předmětem řízení, pokud navrhovaný důkaz není způsobilý tvrzenou skutečnost prokázat nebo vyvrátit nebo jestliže ověřovaná skutečnost již byla s dostatečnou jistotou prokázána jinak. Soud rovněž nemá povinnost provádět důkazy, které souvisejí se žalovaným skutkem pouze okrajově, nýbrž ve smyslu § 2 odst. 5 trestního řádu provádí důkazy, které jsou nezbytné pro rozhodnutí tak, aby dokazování nebylo bezbřehé a byla zachována zásada rychlosti a hospodárnosti řízení, která je v trestním řádu zakotvena i s ohledem na právo obžalovaného na vyřízení jeho věci v přiměřené době.
22. Nutno připomenout, že podstatou dokazování v dané věci bylo, zda obžalovaný jako účastník na podnikání ve dvou konkurujících si obchodních korporacích s úmyslem opatřit jinému či sobě uzavřel smlouvu na úkor jedné z nich.
23. Pokud jde o zápis objednávky prací ze strany E [redacted] s.r.o. do knihy zakázek společnosti A [redacted] s.r.o. (č. [redacted]), nebylo potřebné ani účelné zjišťovat osobu, která zápis provedla. V daném případě totiž bylo výsledkem svědka [redacted] ve spojení s dalšími důkazy jednoznačně prokázáno, že objednávku datovanou dnem 27. 10. 2017 obstaral právě obžalovaný. Tuto objednávku, která podle záznamů v knize zakázek podle svého čísla musela být zapsána mezi daty 5. 10. 2017 a 18. 10. 2017, tedy ještě přede dnem, kterým je datována, předložil obžalovaný svědku [redacted] poté, kdy svědek [redacted] zjistil, že zaměstnanci A [redacted] s.r.o. pracují na pokyn obžalovaného na zakázce, o níž svědek [redacted] nevěděl. Pokud obžalovaný namítal, že cena za běžný metr u jedné části stoky byla uvedena částkou 22.246 Kč, svědek [redacted] vypověděl, že tuto částku považoval za písařskou chybu, a proto jednu číslici „2“ v textu škrtl. Uvedené vysvětlení, které přejal i krajský soud, je zcela logické, neboť v opačném případě by bylo nutno dojít k závěru, že objednávka zněla na celkovou částku podstatně vyšší, než za jakou ji měla zhotovit společnost E [redacted] s.r.o. pro P [redacted] a.s., což by nedávalo žádný ekonomický smysl s ohledem na to, že společnost E [redacted] s.r.o., sestávající se z osoby [redacted]-svědka [redacted] který byl zároveň také jediným skutečným

pracovníkem, disponujícím (a to pouze ručním) nářadím, obžalovaného jako odpovědného zástupce, splňujícího odbornou způsobilost ve smyslu § 11 zákona č. 455/1991 Sb., živnostenského zákona pro předměty činnosti zapsané v obchodním rejstříku „projektová činnost ve výstavbě“ a „provádění staveb, jejich změn a odstraňování“ a dalšími dvěma příležitostně najímanými pracovními silami s bagrem (potvrdili svědci [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] st.), nebyla na stavebním trhu rozhodně natolik silným hráčem, který by si takovou ztrátu mohl dovolit jen proto, aby se u objednatele, společnosti P [REDACTED] a.s. osvědčil a hypoteticky mohl být v budoucnu opět s nějakou poptávkou osloven.

24. Svědek [REDACTED] rovněž vysvětlil původ „papírku“ (ve spise mezi listy 36 a 37) s výpočtem ceny podle názvů stok a jejich délkou tak, že se jednalo o papírek přiložený k listinám nalezeným na pracovním stole obžalovaného ve společnosti A [REDACTED] s.r.o. Není žádný důvod tvrzení svědka [REDACTED] nevěřit, a proto by bylo rovněž zcela nadbytečné vyslýchat Mgr. [REDACTED] [REDACTED] za účelem zjištění, zda se v daném případě nejedná o výpočet provedený policejním orgánem.
25. Svědek [REDACTED] (vyslechnutý, jak výše uvedeno, na návrh obhajoby) ve své výpovědi před krajským soudem potvrdil, že ve společnosti A [REDACTED] s.r.o. sjednával objednávky výhradně obžalovaný, ačkoli oprávnění ke sjednávání objednávek měl i svědek [REDACTED] který se již touto činností nezabýval a v tomto ohledu dal důvěru právě obžalovanému. Stavební deníky společností P [REDACTED] a.s. a M [REDACTED] s.r.o. a výslech [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] posledně jmenované obchodní společnosti, měly podle obhajoby prokázat, že na stavbě byly pro společnost E [REDACTED] s.r.o. prováděny subdodávky i jinými dodavateli, než pouze společností A [REDACTED] s.r.o., jež na základě objednávky z 27. 10. 2017 měla zhotovit konkrétně stoky, tedy hlavní část kanalizace. Tímto jiným subdodavatelem měla být M [REDACTED] s.r.o., která údajně pracovala na přípojkách. Svědek [REDACTED] [REDACTED] k tomu uvedl, že skutečně nejdříve nastoupila parta na přípojky, která sestávala z malého bagru, malého auta a asi tří lidí, avšak tato parta se hlásila ke společnosti E [REDACTED] s.r.o. Navrhované důkazy k angažmá společnosti M [REDACTED] V [REDACTED] s.r.o. na zhotovení přípojek se ovšem i bez toho v každém případě míjejí s předmětem daného řízení, připomenutým výše. Stejně tak znalecký posudek k ohodnocení „standardní“ ceny zakázky by neměl k podstatě jednání, které je obžalovanému kladeno za vinu, žádnou relevanci, neboť obvyklá cena zakázky není v projednávaném případně podstatná. Konečně výsledkem svědka [REDACTED] [REDACTED] ml. mělo být zjištěno, že tento svědek sice pracoval ve společnosti E [REDACTED] s.r.o., neví však nic o tom, jak (či zda vůbec) byl do ní obžalovaný zapojen. V tomto ohledu lze odkázat na výpověď svědků [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] a dalších, jak shora uvedeno, kterými bylo postavení obžalovaného ve společnosti E [REDACTED] s.r.o. objasněno a prokázáno.
26. V posuzované věci byl tedy nalézacím soudem proveden dostatek důkazů, které poskytují spolehlivý podklad pro rozhodnutí o podané obžalobě (§ 2 odst. 5 trestního řádu), dokazování tudíž nebylo třeba dále doplňovat.
27. Procesně bezchybně provedené důkazy byly následně v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 trestního řádu zhodnoceny jednotlivě i ve vzájemné souvislosti a soud prvního stupně vyvodil skutkový stav na základě správných úvah, přesvědčivě popsanych v odůvodnění napadeného rozsudku. Hodnocení důkazů je výsadním právem soudu, který tyto důkazy provádí a odvolací soud by do něj mohl zasahovat pouze v případě, pokud by zjistil, provedené důkazy byly hodnoceny deformovaně, v rozporu s jejich skutečným obsahem, neobjektivně či proti pravidlům formální logiky. Žádné takové pochybení ale soudu prvního stupně nelze vytknout. Odůvodnění poskytnuté soudem prvního stupně je přehledné, srozumitelné a co do obsahu vyčerpávající,

vypořádává se i s námitkami obhajoby, vznášenými v průběhu hlavního líčení, proto i na ně odvolací soud v podrobnostech odkazuje.

28. K námitkám obžalovaného směřujícím proti závěrům nalézacího soudu ohledně samotného uzavření smlouvy mezi společnostmi E [redacted] s.r.o. a P [redacted] a.s. a rovněž i ohledně uzavření smlouvy mezi společnostmi E [redacted] s.r.o. a A [redacted] s.r.o., resp. k otázce naplnění subjektivní stránky trestného činu zneužití postavení v obchodním styku podle § 255a trestního zákoníku, bude tedy vhodné pouze stručně připomenout následující prokázané skutečnosti:
29. Svědek [redacted] v inkriminovaném období [redacted] společnosti E [redacted] s.r.o., vypovídal k okolnostem uzavření obou smluv u hlavního líčení tak, že sice společnost už prakticky opouštěl, předával ji obžalovanému, měl jiné starosti, už si přesně nepamatuje, nicméně s jistotou potvrdil, že zakázku od P [redacted] a.s. přinesl díky svým známostem obžalovaný („Dostali se na nás skrz asi nějakou známost pana [redacted]. O té firmě jsem se já dozvěděl od pana [redacted]. ...Cenovou nabídku jsem sestavil já s pomocí pana [redacted] abychom dostatečně dobře tam sestavili cenu.“ – č.l. 1467 p.v. spisu) a že to byl rovněž obžalovaný, kdo měl nápad, že práce vykoná společnost A [redacted] s.r.o. („K dotazu, kdo to dojednal, uvádím, že pan [redacted] protože v A [redacted] byl na pozici, kdy mohl tyto zakázky dojednat. Dojednal výkopové práce v rozsahu, ve kterém to měla provádět původní firma...Zda to proběhlo tak, že jsem mu dal tu původní objednávku do ruky a on to zařídil, tak uvádím, že si myslím, že to tak bylo, ale nevím, jestli šla mailem, ale je možné, že jsme se viděli.“ – č.l. 1468 spisu). E [redacted] s.r.o., jak již bylo uvedeno, podle výpovědi svědka [redacted] měla k dispozici jen lopatu, krumpáč, flexy a sbíječky, tedy vybavení, se kterým pracoval svědek osobně, a již pro práci v [redacted] (vůbec první zakázku po založení společnosti) si musela E [redacted] s.r.o. bagristu a dělníka s lopatou najmout. Předmětnou zakázku by tudíž nebyla schopna vlastními silami realizovat („byl k tomu třeba bagr, lidi, nákladáky“, – č.l. 1468 spisu), z čehož plyne, že od počátku bylo zřejmé, že práce budou muset být provedeny prostřednictvím subdodavatele.
30. Kdo komunikoval za spol. E [redacted] s.r.o. se společností P [redacted] a.s., když e-maily byly zasílány z firemní adresy a podepisovány jako „kolektiv“, vyplynulo z dalších provedených důkazů. Svědek [redacted] uvedl, že o této zakázce jednal pouze s obžalovaným, a to jak za společnost E [redacted] s.r.o., tak i za společnost A [redacted] s.r.o. a z výpovědí svědků [redacted] a [redacted] st. lze vyvodit, že svědek [redacted] ve společnosti E [redacted] s.r.o. vykonával pouze fyzickou práci a společnost fakticky řídil obžalovaný.
31. K oběma smlouvám na zhotovení zakázky je třeba zdůraznit, že k uzavření smlouvy o dílo není třeba písemné formy, plně postačí forma ústní a smlouvu lze uzavřít i konkludentně, pokud je jasná dohoda o podstatných náležitostech smlouvy. V případě smlouvy mezi P [redacted] a.s. a E [redacted] s.r.o. objednatel zaslal zhotoviteli objednávku a popis rozsahu díla a způsobu jeho ocenění a zhotovitel ji potvrdil, čímž byla smlouva o dílo uzavřena. V případě smlouvy mezi E [redacted] s.r.o. a A [redacted] s.r.o. přinesl objednávku společnosti E [redacted] s.r.o. do společnosti A [redacted] s.r.o. nepochybně obžalovaný a ten ji také za společnost A [redacted] s.r.o. akceptoval tím, že nařídil pracovníkům této společnosti zahájit práce na zakázce, čímž opět došlo k uzavření smlouvy o dílo.
32. Obžalovaný takto jednal ve společnosti A [redacted] s.r.o. jako její zaměstnanec na pozici [redacted] [redacted] současně ve společnosti E [redacted] s.r.o. působil jako [redacted] [redacted] ve smyslu § 11 zákona č. 455/1991 Sb., živnostenského zákona a jako osoba fakticky se podílející na obchodní činnosti této společnosti. Z hlediska skutkové podstaty trestného činu zneužití postavení v obchodním styku podle § 255a trestního zákoníku tedy splňoval kritéria speciálního subjektu, který zákon v daném případě vyžaduje. K postavení obžalovaného jako pachatele uvedeného trestného činu ostatně nalézací soud přiléhavě citoval i stávající judikaturu,

podle níž „účastníkem na podnikání v obchodní korporaci ve smyslu § 255a odst. 1 tr. zákoníku o trestném činu zneužití postavení v obchodním styku je i osoba, která ji fakticky ovládá, byť postavení této osoby není založeno smlouvou ani zákonem“ (usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 4. 2021, sp. zn. 6 To 22/2021).

33. Skutečnost, že si byl obžalovaný vědom protiprávnosti svého jednání, je prokazována výpovědí svědka [REDACTED] (podporovanou svědkem [REDACTED] o tom, že na stavbě kanalizace v [REDACTED] u [REDACTED] byla příslušnost pracovníků ke společnosti A [REDACTED] s.r.o. na příkaz obžalovaného utajována. Fakt, že cílem jednání obžalovaného bylo opatření neoprávněného majetkového prospěchu (společnosti E [REDACTED] s.r.o. a sobě) soud prvního stupně v odůvodnění napadeného rozsudku velmi podrobně rozebral a na jeho úvahy lze proto odkázat. Obžalovaný jednal způsobem ve výrokové části rozsudku popsáním s vědomím toho, že od společnosti P [REDACTED] a.s. má společnost E [REDACTED] s.r.o. za dílo, výstavbu splaškové kanalizace-stoky obdržet částku 2.607.615 Kč (když v této částce byly zahrnuty i náklady 8.621 Kč na kácení stromů, jež nebylo součástí objednávky prací, jež měla vykonat společnost A [REDACTED] s.r.o.), zatímco cena díla na základě objednávky společnosti E [REDACTED] s.r.o. vůči A [REDACTED] s.r.o. činila pouze 2.338.870 Kč, a tudíž rozdíl v těchto částkách by připadl společnosti E [REDACTED] s.r.o., která na zhotovení stoky vůbec neparticipovala a byla pouze nadbytečně a účelově vloženým mezičlánkem, resp. rozdíl v uvedených částkách by byl k dispozici obžalovanému jako osobě společnost E [REDACTED] s.r.o. fakticky ovládající. Subjektivní stránka trestného činu je zřejmá kromě výše zmíněných svědeckých výpovědí i ze soukromé e-mailové komunikace obžalovaného, která je v odůvodnění napadeného rozsudku též detailně rozebrána.
34. Skutek byl tedy nalézacím soudem zjištěn správně a bezchybná je i jeho právní kvalifikace, neboť obžalovaný naplnil znaky přečinu zneužití postavení v obchodním styku podle § 255a odst. 1 tr. zákoníku po stránce objektivní i subjektivní. I v tomto ohledu lze odkázat na precizní odůvodnění podané soudem prvního stupně.
35. Na uvedený trestný čin, resp. přečin stanoví trestní zákoník trest odnětí svobody až na čtyři roky. Pokud byl obžalovanému uložen trest odnětí svobody ve výši jednoho roku s podmíněným odkladem na tři roky, pak takový trest zcela dostatečně reflektuje fakt, že obžalovaný byl dosud osobou trestně zachovalou a od spáchání trestného činu uplynula delší doba.
36. Nepřiměřenost trestu, která by mohla být důvodem k zásahu odvolacího soudu, nelze ovšem spatřovat ani v peněžitém trestu. Jeho uložení bylo zcela namístě, jelikož obžalovaný se trestným činem snažil získat majetkový prospěch. Argumentuje-li obžalovaný, že dům, jehož je spoluvlastníkem, je zatížen hypotékou, a současně uvádí, že příjem celé jeho rodiny, která vyživuje ještě dvě dospělé děti, se sestává z jeho výdělku zhruba 30.000 Kč měsíčně a z podpory manželky z úřadu práce, proto by byl peněžitý trest v celkové výši 300.000 Kč, vyměřený soudem prvního stupně nedobytný, pak takovému tvrzení lze uvěřit jen stěží. Obžalovaný je [REDACTED] celkem ve třech obchodních společnostech zabývajících se stavebnictvím, vykonává stavební dozor, na dům mu zbývá doplatit méně než 450.000 Kč, soukromě vlastní jeden automobil a další dva automobily má registrované v rámci obchodní činnosti. Jeho příjmy tedy musejí být nepochybně vyšší, než je ochoten připustit, a ani uložený peněžitý trest, stanovený jako 100 denních sazeb, kdy jedna denní sazba činí 3.000 Kč, se tudíž z tohoto pohledu nejeví nepřiměřeným.
37. K uložení trestu zákazu činnosti krajský soud přistoupil rovněž správně, neboť obžalovaný se trestného činu dopustil právě v souvislosti s činností, která je mu tímto trestem zakazována. Uložení obou doplňkových trestů je plně odůvodněné s ohledem na to, že obžalovaný se činu

dopustil ze ziskuchtivosti a s rozmyslem a zneužil přitom důvěry, kterou do něj vložil [REDACTED] společnosti A [REDACTED] s.r.o., Ing. [REDACTED]. Konečně je třeba zdůraznit absenci jakékoli sebereflexe u obžalovaného, k níž je třeba rozhodně také přihlížet, jeho odmítavý postoj k nárokům poškozené a až útočnému jednání vůči Ing. [REDACTED] na kterého obžalovaný dokonce podal zjevně účelové trestní oznámení. Soud druhého stupně je navíc přesvědčen o tom, že uvedený trest zákazu činnosti v trvání rovnající se délce zkušební doby podmíněného odsouzení obžalovaného nijak pracovní nediskriminuje. Své znalosti ze stavebnictví může obžalovaný po dobu trvajícího zákazu např. jako zaměstnanec v pracovním poměru uplatňovat, avšak nikoli v postavení statutárního orgánu či odpovědné osoby v rámci předmětu podnikání, který mu byl v trestu zákazu činnosti vymezen.

38. Obecně k potrestání obžalovaného nutno také zmínit, že již výše rozebraný požadavek na provádění listinných důkazů podle § 213 odst. 2 trestního řádu soud prvního stupně v žádném ohledu nepřičítal obžalovanému k tíži a správně v napadeném rozsudku uvedl, že toto svým způsobem iracionální chování bylo zapříčiněno spíše způsobem vedení obhajoby, jehož důsledky obžalovaný jako laická osoba mohl stěží posoudit.
39. Poškozená A [REDACTED] s.r.o. se podaným odvoláním prostřednictvím zmocněnce domáhala, aby byla obžalovanému stanovena povinnost nahradit jí způsobenou škodu, sestávající ze skutečné škody, tedy nákladů, které poškozená vynaložila při práci na předmětné stavbě, dále ušlý zisk odpovídající rozdílu mezi cenou, uvedenou v cenové nabídce společnosti E [REDACTED] s.r.o. vůči společnosti P [REDACTED] a.s. a cenou, uvedenou v cenové nabídce poškozené A [REDACTED] s.r.o. vůči společnosti E [REDACTED] s.r.o. (přičemž poškozená má za to, že částka odpovídající tomuto rozdílu je i ve skutkové větě rozsudku uvedena jako škoda, a tudíž je povinností soudu podle § 228 odst. 1 trestního řádu o ní rozhodnout) a dále bezdůvodné obohacení v částce, kterou zaplatila společnost P [REDACTED] a.s. společnosti E [REDACTED] s.r.o. za dílo, které provedla společnost A [REDACTED] s.r.o.
40. Ačkoli ani soud druhého stupně nepochybuje o tom, že poškozená s plněním zakázky, kterou jejím jménem sjednal obžalovaný, skutečně náklady měla a škodu utrpěla, neboť jí dosud nebylo zapláceno ničeho, nelze tyto její požadavky řešit v daném trestním řízení, ale poškozená se bude muset obrátit na soud prostřednictvím řízení občanskoprávního.
41. Přechin zneužití postavení v obchodním styku podle § 255a odst. 1 trestního zákoníku je předčasně dokonáným trestným činem, který je formálně dokonán, aniž by pachatel musel realizovat svůj úmysl opatřit sobě nebo jinému výhodu nebo prospěch (viz např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 15. 8. 2018, sp. zn. 5 Tdo 341/2018). Jedná se o trestný čin, u kterého se nevyžaduje, aby skutečně došlo k prospěchu pachatele, musí ale dojít „k uzavření nebo popudu k uzavření smlouvy na úkor jedné nebo více organizací“, a to „v úmyslu opatřit sobě nebo jinému výhodu nebo prospěch“. Takový čin je formálně dokonán, aniž by materiálně byl naplněn uvedený úmysl pachatele (srov. přiměřeně rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 28. 6. 2017, sp. zn. 5 Tdo 232/2017). Vznik škody v příčinné souvislosti se spácháním tohoto trestného činu zásadně není vyloučen, v posuzovaném případě je však situace odlišná.
42. Obžalovaný byl uznán vinným, že jako zaměstnanec a účastník na podnikání dvou podnikatelů se stejným předmětem činnosti v úmyslu opatřit jinému či sobě prospěch uzavřel smlouvu na úkor jednoho z podnikatelů. Ve skutkové větě je uvedeno, že tak učinil s cílem, aby on sám či společnost E [REDACTED] s.r.o. získali na úkor společnosti A [REDACTED] s.r.o. neoprávněný majetkový prospěch ve výši nejméně 260.123 Kč.

43. Zmíněná částka ovšem nepředstavuje škodu způsobenou trestným činem zneužití postavení v obchodním styku podle § 255a odst. 1 trestního zákoníku, kterým byl obžalovaný uznán vinným, nýbrž až škodu následnou, která s daným jednáním obžalovaného sice souvisí, ale není následkem uvedeného trestného činu. Proto bude muset poškozená směřovat svůj požadavek na vyrovnání nároků vzniklých z obchodního styku obchodních společností E [REDACTED] s.r.o. a A [REDACTED] s.r.o. do řízení ve věcech občanskoprávních, přičemž si musí ujasnit, zda neuplatňuje nároky zdvojené. Je tudíž na zvážení poškozené, jakým způsobem bude svůj nárok v občanskoprávním řízení formulovat.
44. Jelikož všechny výroky napadeného rozsudku byly shledány jako správné a zákonné a v řízení předcházejícím nedošlo k podstatným vadám, Vrchní soud v Praze odvolání obžalovaného [REDACTED] [REDACTED] i poškozené A [REDACTED] s.r.o. podle § 256 trestního řádu jako nedůvodná zamítl.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Lze však proti němu podat **dovolání** k Nejvyššímu soudu ČR, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti němuž dovolání směřuje, podáním u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni. Dovolání lze podat pouze z důvodů uvedených v § 265b tr. řádu, nutný obsah dovolání je uveden v § 265f tr. řádu. Nejvyšší státní zástupce může dovolání podat pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch či v neprospěch obžalovaného, obžalovaný pro nesprávnost výroku rozhodnutí, který se ho bezprostředně dotýká. Obžalovaný může podat dovolání pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání za dovolání nepovažuje, byť bylo takto označeno.

Praha, 24. července 2024

JUDr. Eva Rejchrtová v.r.
předsedkyně senátu